

## De ABC-Rally 2011 staat...

Half juli, tijd om de ABC af te ronden. Dat moet vroeger dan (w)anders, want augustus wordt goeddeels besteed aan de eerste verkenning van de route van de Tulpenrallye van 2012. We hebben geluk, want we treffen zo ongeveer de enige julidagen dat het een beetje zomer lijkt.

We komen erg laat aan in Nieuw-Amsterdam, nemen nog een borrel en bedenken waarmee we gaan beginnen zaterdag. Stage A maar. Hermine heeft een puik traject uitgezet door Drenthe, pijlen kortste/punten op-één-na-kortste route. Leuke vondsten, prachtige weggetjes. En we hoeven niet op al te veel punten te controleren, want van bijna alle wegen die in de route zijn opgenomen weten we al dat ze prima te rijden zijn. Jammer dat we zulke enthousiaste uitzetters zijn soms, want we hebben 20 km teveel route. Snijden dus, en dat doet soms een beetje pijn. We offeren de 'blinde pijl door Sint Maarten' op. "Sint Maarten? In Drenthe?", hoor ik je denken. Tja... soms wel. Ga ik verder niet over uitwijden, want er komen nog meer ABC-Rally's! Hoe dan ook, we



Interessant weggetje...

zijn terug op de gewenste 140 km. Jammer is dat we noch de tijd, noch een leuke locatie voor een korte tussenstop kunnen vinden. We bedenken nog wel wat voor onderweg. Vervelen doe je je zeker niet, want de route is een fraaie mix van fantastisch natuurschoon, lekker rijden en slimme constructies. Ruimschoots gelegenheid om dat prettige yes!-gevoel te krijgen! 😊

De Toerklasse start met stage A, die gelijk begint met een regelmatigheidsproef door de Emmense woonwijk die maar geen woonwijk wil worden. Een bol-pijl trajectje zonder afstanden en zonder flauwekul: met de soms kort op elkaar volgend richtingsveranderingen is het al pittig genoeg om op tijd te kunnen blijven rijden! 's Middags start de Sportklasse hier ook met een regularity, maar dan volgens het visgraatsysteem. Gewoon links en rechts wat wegen laten liggen en de tijd in de gaten houden. Lijkt simpel, maar ook hier geldt dat opperste concentratie vereist is om er straffeloos doorheen te 'rollen'.

We gaan overal erg vlot doorheen en hebben warempel ruim de tijd om 's avonds een hapje te eten bij onze favo Italiaan in Meppen. Die overigens een steekje laat vallen door een 'rood' besteld stukje vlees 'roze' af te leveren en, daarop geattendeerd, te stellen dat roze niet roze is maar echt heel rood. Die kende ik nog niet. Was ik ook wel even stil van, moet ik zeggen. En even later

meldt de – verder alleraardigste – bediening dat ze nog even met me meegedacht hebben: misschien dat ik gewend ben aan koeien uit een ander deel van het land. Tuurlijk. Volgende keer maar weer gewoon een pizza...

Terug in hotel “Emmen” nog even naar De Avondetappe kijken en het Tourspel dat ik organiseer ‘bijwerken’. De ontspannen dag blijkt al snel ook inspannend geweest te zijn, want ik we vallen allebei in slaap met de TV nog aan...

Zondag kunnen we lekker buiten ontbijten, heerlijk! Zo hoort het te zijn als we een mooi evenement in elkaar zetten. ☺ Door het in slaap vallen hebben we niet veel voorbereid, maar dat is eigenlijk ook niet nodig. De boodschap voor stage B door Drenthe, Emsland en Groningen is feitelijk gelijk aan die voor stage A: snijden. Want 273 km in 4,5 uur gaat niet lukken... Wat te doen? Links en rechts een lusje eruit, dat gaat ‘m niet worden. Maar ik wil nou eens niet over de snelweg naar Duitsland en het schietgebied wil ik zeker in! Dat betekent minder zuidelijk de Ems over en dus een flink stuk route rijden die we nog helemaal niet gezien hebben. Ik heb een op het oog fraai alternatief gevonden, mij benieuwen. Dat blijkt niet tegen te vallen! Niet al te lastig, maar mooie, echte rallyweggetjes. Op de 1:100.000-kaart blijken soms wegen te staan die er helemaal niet (meer) zijn en ook andersom – nieuwe wegen die nog niet op de kaart staan – komt voor. Het systeem Pijlen Gekleurde Wegen (dus zo min mogelijk over witte/grijze wegen) levert op zich al verrassende constructies op, dus alles bij elkaar is er uitdaging genoeg!

De TC aan het begin van het schietgebied staat op een wonderlijke plek, bij een soort Duitse variant van Stonehenge. Als je er meer van wilt weten en je bent goed op tijd, dan kun je je ter plaatse laven aan de tekst en uitleg op de informatieborden over – met name – de centrale steen. En dan het schietgebied in! Zeldzaam mooi en helemaal leeg. Vorig jaar hebben de deelnemers er ook van genoten,



maar het is wel oppassen geblazen met het af en toe beroerde (verzakte) wegdek. Hebben we wat op gevonden. Dat wil zeggen, het verrassingselement hebben we eruit gehaald. Langs de echt slechte wegen staan nu rood-wit gestippelde lijnen ten teken dat je op die weggedeelten wat voorzichtiger moet zijn. In het schietgebied krijg je een BARIL-systeem op 1:50.000-kaarten voorgeschoteld, met als extra ‘handicap’ dat je de ingetekende lijn niet alleen niet tegengesteld mag rijden, maar ook niet mag kruisen. Even goed opletten dus, maar verder is het daar vooral genieten van verstilde schoonheid en heerlijke rallyweggetjes... Aansluitend nog een paar keer onder de magneetzwefbaan door en dan weer terug naar de Pijlen Gekleurde Wegen op 1:100.000-kaarten. Om kilometers te sparen zullen we niet al te noordelijk terugrijden, dus Bourtange laten we dit jaar

liggen. We komen nu bij de Hasselberg (het hoogste punt van Groningen) terug in Nederland en via Sellingen steken we ten noorden van Ter Apel door richting Nieuw-Weerdinge. Let eens op de kleur van het water bij de zandafgravingen die je passeert. Zeldzaam, zo (licht)blauw vind je het eigenlijk alleen in de bergmeren van de Alpenlanden als het mooi weer is!



Tot ons genoegen blijken vrijwel alle wegen prima te rijden. We dachten nog een 'leuke' oude kinderkopjesweg (of zijn het mini-hunebedsteentjes?) in de route op te nemen, maar die weg heeft geen afslagen en is meer dan 4 km lang. Halverwege die weg waren we er al helemaal klaar mee, want toen was alles al naar een andere plaats in de auto getrild... Die gaat er dus uit. Kwam goed uit, want we hebben nog steeds teveel kilometers. En dan nog helemaal om Emmen heen... pfff. Of niet! Tenminste, niet in de rallyroute. Finish-TC aan de noordoostkant van Emmen en met een neutrale bol-pijl route ben je binnen een kwartier bij Van der Valk. Kilometerprobleem opgelost... ☺

Over het einde van de route ben ik nog niet helemaal tevreden. Gelukkig heeft Hermine maandag haar BAPO-dag en we besluiten nog een nacht in Emmen te blijven. Waar vind je zo'n heerlijk mens die het nog leuk vindt ook om samen de rallyroute helemaal door te akkeren, denk ik wel eens. Dat heet nou geluk, in alle opzichten! ☺

Na een lange dag smaakt het (echt) rode vlees van Van der Valk goed en het lukt ons wakker te blijven bij De Avondetappe. Cavendish pakt overtuigend zijn 4<sup>e</sup> etappezege en Ten Dam maakt een lelijke smakker. De Nederlandse wielrenners vallen dit jaar vooral op door zwaar gehavend door te fietsen. Zo gaan we dat bij de ABC niet doen, stel ik me voor. Lekker genieten van een echte rijrally, zoals altijd aan de pittige kant voor de Sportklasse, maar wel heel blijven.

We hebben er zin om er in alle opzichten een mooie dag van te maken, 1 oktober. En de deelnemers kennelijk ook, want we zitten nagenoeg vol en de kamers bij Van der Valk zijn ook bijna 'uitverkocht'. Kortom, als je nog niet ingeschreven hebt: haast je!

Joep Wanders